

at der jo ved alle våbentyper og våbensystemer kan være forsagere, ammunition, som ikke detonerer på det tidspunkt, hvor det var meningen den skulle detonere. Der er nogle typer klyngeammunition, som er udstyret med selvdestruktionsmekanismer, og så er der nogle, der ikke er. Der findes mange forskellige typer klyngeammunition. Men selv der, hvor der er tale om klyngeammunition, som har en indbygget selvdestruktionsmekanisme, kan der selvfølgelig også forekomme forsagere.

Vi har i Danmark to forskellige typer klyngeammunition, og det, der er lagt op til efter analysen af klyngeammunition, er, at den ene type nu bliver udfaset; lige så hurtigt man kan komme til det, sørger man for, at den bliver destrueret. Den anden type, vi har, vil man undersøge mulighederne for at vi kan få skiftet ud inden for en 10-års-periode, sådan at vi får et endnu mere pålideligt våben at gøre godt med.

Det er ikke, fordi vi nødvendigvis skal bruge det; nej, for der står jo samtidig i analysen, at i det omfang man fremover får behov for at benytte et sådant våben, vil man først kontakte Folketinget og rådføre sig med Folketinget. Derfor har vi jo hånd i hanke med det.

Men sagen er jo – og det tror jeg er ret centralt og vigtigt i den her debat – at man godt kan være så politisk korrekt, at man siger: Vi forbyder da bare alting. Men det betyder jo så også, at i det øjeblik, hvor vores soldater står ved fronten og er i ildkamp med Taleban og nogle af vores allierede kommer flyvende, så skal vores soldater, fordi vi er politisk korrekte, altså sige: Nej tak, vi ønsker ikke hjælp i denne situation; vi vil hellere dø, for politisk korrekthed betyder mere end vores liv.

Se, der står vi fra konservativ side af og siger, at det kan vi under ingen omstændigheder være med til. Står vores soldater i en situation, hvor de er nødt til at have hjælp, og hvor det her våben er det mest effektive og det, der kan løse situationen, så skal de selvfølgelig ikke sige nej i den pågældende situation. Men det ville de kunne komme til, hvis man lavede et fuldstændigt og absolut forbud fra dansk side.

Så vi er altså enige i anbefalingerne i rapporten, i analysen, og dermed er vi også enige i det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere til.

Kl. 14:09

Formanden:

Ja tak. Og der er korte bemærkninger, først fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:09

Frank Aaen (EL):

Skulle det sidste her forstås sådan, at Danmark ikke skal bruge klyngebomber – det er jo i øvrigt et godt argument for at afskaffe dem – men at vi gerne må bede andre om at gøre det? Er det ikke en anelse dobbeltmoralisk? Forestiller Det Konservative Folkeparti sig virkelig, at Danmark i en krigssituation skal udløse anvendelsen af klyngebomber, når vi ved, at alle praktiske erfaringer med anvendelse af klyngebomber viser, at det har medført katastrofale resultater, ikke altid lige når bomben er blevet sprængt, men fordi de efterlader en enorm mængde ueksploderede bomber, som civile senere dør af. Er det virkelig konservativ politik?

Kl. 14:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:10

Tom Behnke (KF):

Det er således, at vi til enhver tid skal sikre, at de våben, som vi bruger, er mest muligt effektive og virker efter hensigten. Det skal man til enhver tid arbejde for, det er der slet ingen tvivl om.

Så vil jeg godt sige til hr. Frank Aaen, fordi han simpelt hen har misforstået, hvad der sker på en slagmark, når man står derude og er i ildkamp med Taleban, at da er det jo ikke sådan, at de danske soldater siger: Vi kunne godt tænke os at få hjælp i form af noget klyngeammunition. Sådan foregår det jo ikke. Det, man gør, er, at man jo tilkalder hjælp. Og når så hjælpen når frem – typisk i form af flystøtte – skal det så være sådan, at de danske soldater på jorden, hvis liv er i fare, skal sige: Hov, lige et øjeblik, det er ikke sikkert, men det kunne godt være, at de fly, der kommer nu, har klyngeammunition med, så vi er nødt til sige nej tak, I skal ikke hjælpe os?

Selvfølgelig skal de ikke det! Men det er jo ikke ensbetydende med, at vi beder andre lande om at benytte klyngeammunition. Det vi siger, er: Vi siger ja tak til at få hjælp i en konkret situation, hvor der er liv i fare.

Kl. 14:11

Formanden:

Det er stadig hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Frank Aaen (EL):

Det var da en erkendelse, at Danmark efter Det Konservative Folkepartis mening kan være med